

Poznámky k testu ze 26.10.2009 (JAP201a):

Několik obecných poznámek:

- Činit z výrazu すみません samostatnou větu (uzavírat jej pomocí *kuten* – 。) je velmi nestandardní. Běžně se odděluje pomocí *tóten* (čárky, výrazy *kuten* a *tóten* si zapamatujte, budu je používat). Pokud uvádí nějakou prosbu či žádost, je vhodné za něj připojit が (ne jako partikuli, nýbrž jako spojku „ale“).
- V první větě (Promiň, ale je tu trochu zima.) bylo záhodno doplnit ～んです。 Uvědomte si, že celá replika nebyla jenom pouhým neurčitým objektivním popisem nějakého stavu (teploty vzduchu), ale nesla s sebou nějakou pragmatickou funkci navíc. Implikovala něco jako „je mi zima, tak s tím něco udělej“ nebo „je mi zima, tak mi vysvětli, co se děje (i když mně je jasné, že je tu otevřené okno)“ apod. To jsou přesně situace, kde se projevuje „subjektivita japonštiny“ (již v minulosti jsem Vás odkazoval na M. Watanabeho). Právě v takovýchto situacích je přirozené použít výše zmíněnou konstrukci.
- U druhé repliky (To proto, že mám otevřené okno.) bylo možno vícero řešení. „Mám otevřené“ naznačuje nějakou vůli, nějaký (byť skrytý) účel. V takovýchto situacích se používají tranzitivní slovesa s pomocným slovesem ある (tedy 開けてある). Uznával jsem však i prostý popis s intransitivním slovesem a いる (tedy 開いている). Řešení minulým časem je trochu vzdálenější zadání, ale je to také řešení. Podstatné je spojení určitého typu slovesa s patřičným pomocným slovesem a patřičnou pádovou partikulí.
- V zadání doplňovací věty jsem podtrhl slovo „pádové“. Partikule dělíme na několik skupin. Z partikulí kontextových znáte zatím は a も, partikule pádové jsou např. が, を, で, に aj. Předpokládám, že jste se toto rozdělení neučili, nebo že při výkladu na ně nebyl kladen důraz. Chápu, že to není vaše chyba. Připravím Vám doplňkový materiál o rozdělení partikulí.
- V některé z následujících hodin pravděpodobně budeme věnovat čas sémantickému dělení sloves. Konstrukce ～ている neznamená vždy průběh, to se týká především sloves akce. U „stavových sloves“ jako je 起きる znamená výsledek nějakého procesu, momentální stav. Tedy 起きている překládáme jako „být vzhůru“.

Hodnocení:

330907 – Ve všech případech jste napsala sponu bez *dakuten* (*です). Nepletěte si まど („okno“) a まだ („ještě (ne-)“). Zopakujte si význam konstrukcí s 「～ましょう」 (učebnice, 5. lekce).

335897 – Zopakujte si užívání konstrukce 「～方がいい」. Přeložení 起きています jako „spí“ pokládám za momentální zkrat.

330821 – Opět velmi pěkný výkon.

330940 – Škoda, že jste neuzavřel první repliku. Jinak v podstatě bez chyby.

321398 – Škoda, že jste opět neodhalila použití 「～んです」. Partikule v konstrukcích s intransitivními a tranzitivními slovesy musíte znát, neznalost nemůžete maskovat použitím partikule は (kontextově potom překlad neodpovídá). Zopakujte si význam konstrukce 「～ましょう」.

321959 – Škoda, že jste v první větě nenechal to の. Jinak by to bylo skoro bez chyby.

343555 – Všude jste použila hovorovou japonštinu (nezaměňujte to s tykáním). Doufám, že to stejně zvládáte i ve zdvořilé. Stále čekám, že mi dáte vědět, kdy si chcete dopsat všechny chybějící testy (ty jsou pro mě předpokladem uznání požadované prezence).

330878 – Významově jste se příliš netrefil s *開けていました (to by asi znamenalo něco jako „zrovna jsem otvíral“). Jinak dobré.

103420 – Solidní výkon. Nebojte se používat konstrukci 「～んです」, japonština k tomu velmi často vybízí. Příjmení byste do češtiny neměla překládat bez „pan“ nebo „paní“.

330873 – Užil jste deziderativu (s 「～たいんです」) tam, kde pro něj nebyl významově prostor. Jinak dobré.

261115 – Neladilo Vám intransitivní あいています s partikulí を. Z konstrukce 「～たほうがいいです」 Vám vypadlo いい (a měla jste nesprávné sloveso).

325106 – Jenom detaily. U příjmení v překladech do češtiny je záhodno doplňovat „pan/paní“ apod. Konstrukci s 「～ましょう」 jste nepřeložil příliš vhodně.

323888 – V podstatě bez chyby.

273628 – Neladilo Vám tranzitivní あける s pomocným slovesem いる. Použila jste nesprávný tvar (a nesprávné sloveso) *しました (ほうがいい) .

263692 – „Okno“ je まど (窓). Nesešlo vám intransitivní 開く (開いて) s pomocným ある (a to celé se zadáním). Jestliže „mám otevřené okno“, pak vůle (to, že jsem ho otevřel já, a že se neotevřelo samo) musí být vyjádřena tranzitivním slovesem (開ける).

Na pondělní hodině budeme ještě probírat učivo 13. lekce. Procvičování potenciálu a ostatních konstrukcí bude následovat v úterý. O případných dalších doplňcích v ISu vás budu informovat mailem.

J. Matela